

עין משפט‏
נר מצוה

צג:

הַגְזוּל עֲצִים. תנא דידן תנא שיניו דרבנן. וא"ת ולרבה דאית ליה אפילו שינוי החומר לצרייתו הוי דאורייתא כדפי' במרובה (לעיל דף סה: וסס) היכי משני מתניתין כדאזי לא מלי לשנויי וכרז אשי נמי לא דרז אשי מוקי לה דוקא בשינוי שאין חומר ויש לומר דהוה משני דמתני' לרבותא נקט עצים משופים ועשאן כלים לאשמועינן דאפי' שינוי החומר לצרייתו קני וברייתא קמשמע לן דשינוי בעלמא הוי שינוי אף על פי שאין שם כלי עליהן:

עצים ועשאן כלים בובני. דוקא שיפוי כי האי שנעשה בנך בזכיי מועיל דחשיב שינוי מעשה וכן (ט) עזדיה נסרים נמי מהני אבל שיפוי שאין משתנה שמו בנך לא מהני וכן אמרינן לקמן (דף יז. טז) גזל דיקלא וקטליה לא קני דיקלא ועזדיה גוצי לא קני דגוצי דדיקלא מקרי אבל גוצי ועזדיניהו כשורי קני מעיקרא גוצי והשמתא כשורי:

לא הספיק ליתנו לו עד שצבעו. פירשתי במרובה (לעיל דף סו.): **טוואו** וארגו. וא"ת ארגו תיפוק ליה משום טווייה וי"ל מאי אריגה תיכי לכה"ג דמפרש בסוף מכליתין (דף קט:): **הא** דחוווריה חווירי **והא** דבווריה בווריי. ומרייהו אליבא דכ"ע דחווריה חווירי אפילו לר"ש לא הוי שינוי וכווריה כווריי אפי' לרבנן הוי שינוי ורזא לא רזה למתך כן דקסבר כווריה כווריי לא מקרי ליבון אלא כציעה וא"ר דלא נקט רבי חייא בר אצין הא דנפטיה נפוצי הא דכווריה כווריי דהא דנפטיה אפילו ר"ש מודה דלא הוי שינוי כדמוכח במילתיה דרבא יש לומר אורחא דמילתא נקט כל חד וחד דקודם סירוק עושין ניפוך ואין משהין זה אחר זה אלא מיד ממסקינן וקודם כווריה עושין חיווריי והשתא דנפוצי וחיווריי לכ"ע לא הוי שינוי ובכווריי לכולי עלמא הוי שינוי ובסירוק פליגי וי"ס שכתוב בהן במילתיה דרבי חייא בר אצין הא והא רבנן ולגיר' זו כרין לומר דבחיווריי נמי פליגי כמו בסרוקי ומימה למה לא העמיד תרוייהו ככ"ע והא דנפטיה נפוצי והא דכווריה כווריי ושמא קסבר רבי חייא בר אצין דנפוצי נמי פליגי:

השתא צבעו לו"ש לא הוי שינוי. לרנא דשני הא והא כר"ש הוי מלי למיפרך מנצע אכצע: **בקלא** איזן רבא עבר. והא דמפליג בין ליבון לצציעה כצציעה גופא הו"מ לפלוגי בין עוברת לשאין עוברת אלא דעדיפא ליה לאיפלוגי בין קלא אילן לליבון דמרוייהו לא הדרי לצרייתן ולרנא לרבי שמעון עדיף ליבון דלא הדר מנצע דהדר ורבנן עדיף להו כצע אע"ג דהדרא לפי שהוא שינוי מרובה מליבון שהוא שינוי מועט אע"ג דלא הדר:

רבי שמעון בן יהודה הא דאמרן. תימה הא בטוואו וארגו מודה ולא פליג אלא כצצע משום דלא

חשיב ליה שינוי לפי שלא נשתנה גוף

הגזול עצים פרק תשיעי בבא קמא

הַגְזוּל עֲצִים. משלם כשעת הגזילה. דמי עצים ולאמר ואין חייב להחזיר לו כלים דקני בשינוי: ודמי רחל הטעונה ליוגוז. והעודף ששור עכשיו הולד והגזיז יותר שלו הוא דקנהו בשינוי: **גב' שפי** שיך צעזים וסתתה כצצנים ושינהן לשון תיקון שמתקנן ומחליקן: ונקסו. מן הנעורות:

הַגְזוּל ^(א)עצים ועשאן כלים צמר ועשאן בגדים ^(ב)משלם כשעת הגזילה ^(ג)גזל פרה מעוברת וילדה רחל טעונה וגזזה משלם דמי פרה העומדת לילד ודמי רחל העומדת ליוגוז ^(ד)גזל פרה ונתעברה אצלו וילדה רחל ונטענה אצלו וגזזה משלם כשעת הגזילה ^(ה)כל הגולנים משלמין כשעת הגזילה: **גב'** אמרי עצים ועשאן כלים אין שיפן לא צמר ועשאן בגדים אין ליבנן לא ורמינהי ^(ו)גזל עצים ושיפן אבנים וסיתתן צמר וליבנן פשתן ונקתו משלם כשעת הגזילה אמר אביי תנא דידן קתני שינוי דרבנן דהדרא וכל שכן שינוי דאורייתא עצים ועשאן כלים בעצים משופין ומאי נינהו נסרים דשינוי דהדר לברייתא הוא דאי בעי משליף להו צמר ועשאן בגדים בצמר טווי דשינוי דהדר לברייתא הוא דאי בעי סתר ליה וכל שכן שינוי דאורייתא ותנא ברא שינוי דאורייתא קתני ושינוי דרבנן לא קתני רב אשי אמר ותנא דידן נמי שינוי דאורייתא קתני עצים ועשאן כלים בוכאני דהיינו שיפן צמר ועשאן בגדים גמטי דהיינו שינוי דלא הדר וליבון מי הוי שינוי ורמינהי ^(ז)ולא הספיק ליתנו לו עד שצבעו פטור לבנו ולא צבעו חייב אמר אביי לא קשיא הא רבי שמעון הא רבנן דתניא גזוז טוואו וארגו אין מצטרף לבנו רבי שמעון אומר אין מצטרף וחכמים אומרים מצטרף רבא אמר הא והא רבי שמעון ולא קשיא ^(ח)הא דנפציה נפוצי הא דסרוקיה סרוקי רבי חייא בר אבין אמר הא דחווריה חווירי הא דכבריה כבויריי השתא ^(ט)יש לומר צבע לרבי שמעון לא הוי שינוי ליבון הוי שינוי דתניא ^(י)גזו ראשון ראשון וצבעו ראשון ראשון וטוואו ראשון ראשון וארגו אין מצטרף רבי שמעון בן יהודה אומר משום ר' שמעון צבעו מצטרף אמר אביי לא קשיא הא רבנן אליבא דר"ש הא ר"ש בן יהודה אליבא דר"ש רבא אמר לעולם לא פליגי רבנן עליה דרבי שמעון בן יהודה ושאני צבע הואיל ויכול להעבירו ע"י צפון וכי קתני התם לא הספיק ליתנו לו עד שצבעו פטור ואוקימנא כדברי הכל בקלא אילן דלא עבר אמר אביי ר' שמעון בן יהודה ובית שמאי ור' אליעזר בן יעקב ור"ש בן אלעזר ורבי ישמעאל כוליהו סבירא להו שינוי במקומו עומד רבי שמעון בן יהודה הא דאמרן ב"ש מאי היא דתני' ^{(י}נתן שמן ענבים ועשאן יין תני חדא אסור ותניא אידך מותר ואמר רב יוסף תני גוריון דמאספורך

הַגְזוּל עֲצִים. משלם כשעת הגזילה. דמי עצים ולאמר ואין חייב להחזיר לו כלים דקני בשינוי: ודמי רחל הטעונה ליוגוז. והעודף ששור עכשיו הולד והגזיז יותר שלו הוא דקנהו בשינוי: **גב' שפי** שיך צעזים וסתתה כצצנים ושינהן לשון תיקון שמתקנן ומחליקן: ונקסו. מן הנעורות:

משלם כשעת הגזלה. ומתניתין אמאי נקט כלים ובגדים הא אינו חוקקס עד שיפסם תחלה וכן אמר מלבנו תחילה ואחרי כן טווייה ומשעת שפוי וליבון קנה מיד ולמה לי כולי האי: ה"ג **אמר אביי מנא דידן סני שינוי דרבנן**. עצים ועשאן כלים צעזים משופים ומאי נינהו כו': ור"ש שינוי דאורייתא. כלומר להכי נקט כלים לאשמועינן דהני עצים דקתני בנסרים משופים עסקינן ועשאן מיבוצ וקתדראות דהוי שינוי קל שחזר לצרייתו דאי צעי משליף ומנתק הנסרים וז מוז והרי הן נסרים כבתחילה ואפי' הכי קני ור"ש עצים ושיפן דהוי שינוי גמור ומדאורייתא קני כדאמר במרובה (לעיל דף סו.) שינוי קונה כתיבא ותנינא והשיב את הגזילה^(א) מה תלמוד לומר אשר גזל אם כעין שגזל יחזיר ואם לאו דמי בעלמא צעי לשלומי: **אמר ועשאן בגדים**. להכי לא נקט ליבנו דלא מצעי' אמר וליבנו דשינוי^(ב) שאין חזר הוא אלא אפילו גזל אמר טווי וארגו דהדר לצרייתו דאי צעי סתר לה והוי חוטין כמעיקרא אפי' הכי קני: **נמי שינוי דאורייתא**. דלא הדר קתני דקני אבל שינוי דרבנן לא קני. ודקשא לך משיפוי וליבון הוא דקנה וכלים ובגדים למה לי הכי נמי קאמר: **כלים בוכאני**. לכמוס דהיינו שיפן וליכא חקיקה: **בגדים גמטי**. פלטי"ר בלע"ז דאין מלצנים אותו האמר אבל היכא דלכנן קנייה: **נמטי**. אין האמר חזר עוד לצרייתו להיות כל נימא ונימא בפני עצמה: **לא הספיק ליטנו**. לראשית הגז לכהן עד שצצעו: **פטור**. דקנייה בשינוי ודמים נמי לא משלם דלאו גזל גמור הוא דלא מטא לידיה: **אין מאטרף**. דמתן בשיטת חולין^(א) חמש רחלות וגזוזת כל אחת מנה ופרס חייבות בראשית הגז וראשית הגז מהו הגזוז רחל לאחר שגזזה נותן מן הגזזה לכהן לפי מה שירצה ובלבד שתהא נמינה חשובה וקתני דאם גזז אחת ^(ב)ואצעה וכן שמי וכן שלישית אין מאטרפות למנה ופרס להמחייב דקנהו בשינוי: **נפטיה**. צד ירפי"ר בלע"ז ולא הוי שינוי כולי האי: **סרוקיה**. במסרק: **דכנריה**. בגפרית להחליטן יפה: **גזו ראשון ראשון ואכצעו**. לבד או שגזו ראשון ראשון וטוואו וכל שעה כשהוא גזוז היה משנהו: **לפון**. שיזין אבל ליבון לא הדר לצרייתו: **קלא אילן**. דומה לתכלת: **במקומו עומד**. אין זו מראשית בעלים הראשונים ואפילו נשתנה: **אסור**. למוכח:

מאספורך

הגזול עצים כו' משלם כשעת הגזילה. אמר ועצים בעלמא, אבל הללים בשינוי והבגדים קנה בשינוי (תמורה א. א). לא הספיק ליתנו לו. לראשית הגז לכהן (לעיל טו.). עד שצבעו. ישראל זה (חולין קלח.). פטור. דקנייה בשינוי, דהוה ליה כמזיק מתנות כהונה או שאכלן (שם) ואפילו דמים לא משלם, דאין כהן יכול להמית דבין, דיכול לומר לאחר אתנו, אבל קודם שצצע מן שחטפו וזה זו (גמיר טו.). תנא חדא אסור. לקרבן (לעיל סה.).

מסורת הש"ס

(א) לעיל סו. (תמורה א.).
(ב) [לקמן לה: א.] (א) [ספחים ג.] לקמן קנ. ב"מ מג.א.
(ד) לעיל סו. [לקמן לה: א.] חולין קלה. (ט) [ע"י תוספות לעיל סו. ד"ה לא], לעיל סה: תמורה ל;
(ו) [ויקרא ה, ח] בפי"א
(ז) [ויקרא א, ט] דף טפס: דאורייתא, (ט) [דף קלה. א.] י' [ז"ל וטוואה מהרנ"ט,]

הנהות הב"ח

(א) גמ' השמא (וש לומר).
תל"מ וי"ז המו"ק לא גרסי ליה: (ב) תוב"ד ד"ה עצים וכו' וכן כשורא ועבדיה נמרים:

לעזי רש"י

פלטי"ר [פילטי"ר"ש].
לכד. ירפי"ר. להחרי.
שיזין [שבזין]. סכון.

מוסף רש"י

הגזול עצים כו' משלם כשעת הגזילה. אמר ועצים בעלמא, אבל הללים בשינוי והבגדים קנה בשינוי (תמורה א. א). לא הספיק ליתנו לו. לראשית הגז לכהן (לעיל טו.). עד שצבעו. ישראל זה (חולין קלח.). פטור. דקנייה בשינוי, דהוה ליה כמזיק מתנות כהונה או שאכלן (שם) ואפילו דמים לא משלם, דאין כהן יכול להמית דבין, דיכול לומר לאחר אתנו, אבל קודם שצצע מן שחטפו וזה זו (גמיר טו.). תנא חדא אסור. לקרבן (לעיל סה.).

רבינו חננאל (המשך)

להעבירו על ידי אספון, פ"י בורית בלשון יון. ומתני' דקתאני בפרק ראשית הגז לא הספיק ליתנו עד שצבעו פטור, דמשמע (דמשמע) שהצבע שינוי הוא וקנאו בשינוי, התם שצבעו בקלא אילן, פיר' בלשון ישמעאל פילגי' שאין מעבירו הספון. אמר אביי ר' שמעון בן יהודה ובית שמאי ור' אליעזר בן יעקב ור' שמעון בן אלעזר ור' ישמע' כוליהו סבירא להו שינוי במקומו עומד.

פרק תשיעי: הגזול עצים

הגזול עצים ועשאן כלים, צמר ועשאן בגדים משלמין כשעת הגזילה. דיקינן מינה מדרקתין ועשאן כלים דוקא כלים, אבל עצים ושיפן לא וכולי. והמינן עלה גזל צביר, ושיפן, אבנים וסיתתן, צמר וליבנן, פשתן ותיקתו משלמין כשעת הגזילה. ופריך אמר ר' חייא, תנא דידן חני עצים ועשאן כלים בעצים משופין בשינוי דהדר, וכן צמר טווי נמי וכל שכן דאוריית' דלא הדר כגון עצים ושיפן אבנים וסיתתן כול'. תנא ברא שינוי דאורייתא דלא הדר קתאני, שינוי דהדר דהוא מדרבנן לא קתאני. רב אשי אמ' תנא דידן שינוי דאורייתא קתאני עצים ועשאן כלים בבוכאני דהינו שיפן, צמר ועשאו בגדים גמטי דשינויי דלא הדר. ואקשינן ליבון של צמר מחיוור שינוי, והותנן בפרק ראשית הגז לא הספיק ליתנו לו לכהן עד שצבעו פטור, ליבנו ולא צבעו חייב מכלל דליבון לא הוי שינוי. ופריך אביי, משנתניו חכמי' ברייתא ר' שמע', דתניא גזוז טוואו כול'. רבא אמ' הא והא ר' שמע' מתניתין דנפצי נפוצי, [וברייתא] דסרוקיה במסרק דלא הדר. ואקשינן, צבע לר' שמע' לא הוי שינוי, ליבון הוי שינוי דתניא ר' שמע' בן יהודה אומ' משום ר' שמע' צבע מצטרף. פיר' אף על פי שצבעו מצטרף לחמש גזוזת לבנות להוציא מהן ראשית הגז, והדבר פשוט בפרק ראשית הגז. ופריך אביי, מתניתין וברייתא ר' אומי' כך אמר ר' שמע', והא ברייתא דצבע ר' שמע' בן יהודה שונה אותה הכי בשם ר' שמע' (דורבב) [ורבנן] חולקין עליו. רבא אמ' אין חולקין עליו, ושאני צבע הואיל ויכול